

տարի յարուցված այդ տեսակ կարեոր, կենդանի և գպրոցական արմատօկան փոփոխութիւններ պահանջող խնդիրները մօտիկ ապագայում լուծում կը ստանան նշյն գերմանական ժողովրդական զպրոցների վարժակետների, ուսուցչական քնդշանուր ժողովների, և առհասարակ մանկավարժական ասպարիզում գործողների ։ Հնորհով՝ Դրանով գերմանական ժողովրդական զբարոցը աւելի մեծ ոյժ ձեռք բերելով և նպաստելով կեանքի մէջ յարուցված գաղագան բարդ խնդիրները լուծելուն, կարող կը լինի մի կողմից օրինակ հանդիսանալ նշյն իսկ օաար ազգերի կրթական գործի համար, իսկ միւս կողմից աւելի կը նպաստի գերմանիայի մօտ յիսուն միլիոն ժողովրդի բարեկեցութեանը, կրկին անգամ ապացուցանելով որ ժողովրդական զպրոցը աւելի օգուտ է տեղ և աւելի օգուտ կը տայ երկրին, քան թէ հոչական բիսմարկի քաղաքական յայտնի և անյայտ պրօգրամները, և նրա կուսակցութեան շնորհով պատրաստած վառօղի, և թնդանոթի ահազին

պատճառի, հրացանազարկ արաւ թէվոսովին և խթելով իր ծիուն, փախաւ առաջ բաղարի միջով քաղաքակին այդու պատի երկարութեամբ, յետոյ անցնելով այդու նաեւ դացող փաղաքակի մօտ, Երեանում և որը, բազմաթիւ վիրաւորանքներից և ծեծերից յիտոյ՝ վերջացաւ հայերի յաղթ ուժեամբ։

Երեանի նահանգական գատարանը, ներկայ տարվայ ապրիլի ծին քննելով այդ գործը, 24 տարիեկան Սուլթան-բէզ Նասիր-բէզօղի մեղադրեալին մեղաւոր ճանաչելով թէվոսովին սպանութիւն համար, զատապարտեց նրան տամն տարփայ համանել նրան բայց այդ ծիւորին, չը կարողացան համար աւելի մեծ ոյժ ձեռք բերելով և նայելով որ նրա զէմքը մասամբ ծածկված էր, բազարում շատերը ճանաչեցին, և իսկոյն և եթ ամենքին յայտնի եղաւ, որ թէվոսովին սպանողը Երեանի բնակիչ Սուլթան-բէզ-Նասիր-բէզօղին է։ Այդ յանցանքը, որ հրապարակապէս գործեց թուրքը հայի դէմ, Երեանի հայ ազգաբնակչութեան մէջ մեծ զայրութ առաջ բերեց, որին յաջորդեցին սոյն օրն և եթ փոխադարձ կահւներ թուրքը երերի և հայերի մէջ, որոնք վերջացան փօխադարձ նոր սպանութիւններով և վիրաւունքներով։ Այդ բանի պատճառով քաղաքում կատարված անկարգութիւնների միջնորդութեամբ զլիաւորապէս կատարվում է ժողովուրդների իդէական-գաղափարական զարգացումը։ Յւ, իսկապէս, ապրելով, կարելի է ասել, ուստի որ ոչ մի ատարի ամնքան մնէ չէ եղել ամբողջ ժամանակ կեանքից և նրա հոգսերից դուրս, լոկ գրքերի աշխարհում, մտքերի և գաղափարների հետ, —ուսանող-երիտասարդին աւելի՝ քան մի ուրիշնի հարազատ և ընտանի են թէօնիւններն, մի մոր մոռանեն, ուստի անհանդան անհանդան անհանդան անհանդան քըն-

ԱԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

ԴԱՍԱՑՈՒՑԱԿԱՆ ԴԱՏՎԻՑԻՑ

Concorde հրատարակը կախարդական տեսարան էին ներկայացնում: Կառքերը դադարեցրին իրանց երթնելու ուղղեցված՝ թողեցնու հրատարակը և ուղեցանութեան գլանի Տիւլը այդու գիմաց գործութիւնները, բուշ վոզ մի այլ հրատարակ, որի վրա կանգնեցրած է մօտենում է նրան և ինպում է ընդհատել իր ժամանեցին և նա մասնաւում է առաջնական իրավունքում ապատ չըջելու և եթէ պատահմամբ այդ հազարաւոր ամբոխի մէջ մարդիկ միմնանց զիազում են, անմիջապէս լսում է աւանդական «*pardon*» բառը....

իր ճառախօսութիւնը: Այս ժամանակ Կերուէզը իր պատկանարով զարդարնցին արձանը:

Մի և նոյն ժամանակ քաղաքային տան առջև գայ ամբոխի միջից ոտով անցնել Շան-Էլիզէ փողոցի ծայրից մինչև Place de la Concorde հրապարակը: Այդտեղ կրկնում եմ, կախարդական անում կալանառել ազատակողներին, բայց Բուլանժի կուսակիցները յարձակվում են սատիկանի սին, անգղին բազմութեան ներկայութեամբ, հրացանը ուղեանորակում զգեստներով, հրացանը ուղեանորակում զգեստներով, կարգի լուսաւորութիւն եր տիրում: Թըղթեայ լապտերների կարմիր լոյսը, գազի բռների շուկեան, կոռավարութեան և զինուրական իշխանութեան նախական ներկայացուցիչների առջև: Հասարակութիւնը ողջունում էր փոքրիկների զինուրակի վրա գալնուածինը:

«Avenne Gabriel» փողոցի վրա էր...: Մի քանի հոգի, երկու սեփի փաքրիկ մանուկների մի խումբ, աղքային զրոշակներն ու կարմիր մեծ-մեծ լապտերները ձեռքերին կանգնած են փողոցի մէջ-տեղ: Մանուկներից ամենաաւագը, շատ-շատ մի 12 տարեկան տղայ, շարքերով կանդնեցնում է իր ընկերներին և ապա այդ զլիստորի հրամանին ետսելով, աղքային ցոյց անող այդ մանկական լոյսերով՝ լուսաւորելով հրապարակի վրա գալնուածինը:

Ըստհարումն է եղել, իսկ քաղաքի մեացած մասերում ամեն տեղ կարգ և հանգստութիւն է տիրուն, չը նայելով որ փողոցներում ոչ զօրք կար, ոչ էլ բազմաթիւ պոլիցիա: Բուլանժեանների հեռանալուց յետոյ, շարունակվող անձրւի տակ, հանդիսաւոր կերպով եկան, կանգնեցին Ստրագ-րուրի արձանի դրմաց տասի չափ այլ և այլ փրանսիական և չվեցարական ընկերակցութիւններ իրանց դրօշակներով, այդտեղ կային ի միջի այլոց՝ Էլզաս-Լոթարինգեան ընկերութիւնը, Մարմահարգական ընկերութիւնը, Փոխադարձ օգնութեան ընկերութիւնը, Փրանսիական բողոքական-աստուածաբանական ընկերութիւնը, Էլզասցիների երգեցիկ խումբը, Պարիզաբնակ չվեցարական ընկերակցութիւնը և այլն: Բոլոր այլ ընկերակցութիւնները շրջապատելով արձանը նախ միասին բրգեցին Վարսէլիկը ազգային երգը և ապա, առանց որ և ճառ արտասանելու, կատարեալ լառ-

րական խմբերը ոգնորված անվերջանալի ծափա- վող թէ հրաշալի Փօնտանները և թէ ամբոխը: Վերջապէս երկնքը պարզվեց և այդ զոյնզդոյն լուսաւորութեանն աւելացաւ և երկնքից նայող լուսնի շողերի լոյսը.... Յանկարծ Էլֆէւան անտառից ոչ հեռու գտնվող Լօնչան անագին աշտարակի բարձրութեան վրա վառվեց էլեկ-դաշտի վրա Պարիզի զօրքի ամբողջ զօրքաբանա- արական երեք դոյնի լոյսը՝ կարմիր, կա- կը: Վերջապէս մօտ 11 ժամին, բաց կառըում, երեաց հանրապետութեան նախագահը, ալժքիա- յի (արար) ձիաւոր թիվնապահներով, իրանց նկարչական համուստներով.... Կարնոին ամերուխը դրօշակները ներկայացնող լոյսը,—և այդ լոյսի պայծառ ճառագայթներով լուսաւորվեց ամբողջ քաղաքը, ուրին և «Համաձայնութեան» ներկայութեամբ և նոյնպէս Պարիզի զինուրական ամբողջ իշխանութեան, մինխստների, բոլոր պաշտօնական անձանց և Պարիզի զինուրական զիւսաւորի (Կօմէնդանտի) ներկայութեամբ՝ կա- տարվեց զօրահանդեսը: Ամբոխը կեցցէներով էր «Համաձայնութեան» հրապարակը թողած, սկսեցի պատել քաղաքի մի քանի միւս մասերում Պհա փողոցի միջով անցնում էին երիտա-

լել փողոցներով, և մանուկների բարակ ձայների ներդաշնակ երդը համառում է յուղված տմբոլի ականջին՝ «Allons enfants de la Patrie.....»

Գնում եմ ուրիշ փողոցներում պատելու. Rue Penthievre, Place Cadet, Rue Drouot, Place Blanche և ուրիշ շատ փողոցներում և հրապարակնե- րում, բնակիչները ձեռաց սարքել են ժողովր- դական բալեր (պարահանդէսներ): Ցները լուսա- ւորված են լապտերներով, փողոցի մի անկիւ- նում ածում է երաժշտական որ և է խումբ, իսկ փողոցի կամ հրապարակի մէջտնզ մարզիկ և կանայք կազմիլ, վալս, պօկիա են պարում....

Ծիծաղ, աղմուկ, հանտքներ, —բայց ամեն անեղ կարգ, քաղաքավարութիւն, կիրթ վարմունք.... և գրեթէ ոչ մի տեղ պօլիցիականներ չեն երե- ւում....

Բայց բաւական է, յողնել եմ փողոցներում ա- ռաւստվանից շրջնլուց, իսկ առաւտեան մինչև

թիւն պահտանելով, իւրաքանչիւր ընկերակցութեան պատգամաւորները հերթով մտենում էին Սրբկոն հասաւ. ամեն տեղ վառվեցան դոյն գդոյն, մանաւանդ կարմիր լապտերներ, գազային Սորբազուրդի արձանին և դնում էին արձանի գդոյն, մանաւանդ կարմիր լապտերներ, գազային պատաւանդանի վրա ծաղիկների պատիւներ: Այսուհետեւ բոլոր ընկերակցութիւնները, նոյն լուսաբայացանց արտայայտոց արտիլերիային:

սարդ զինւորներ, ծիծաղելով, հանալուներ անկալով և ժամանակ առ ժամանակ երգելով: Ամեն տեղ էր գիշերվայ, երբ տուն վերադարձայ....

Գրիգոր Արքունի

